

1.17. DERECHO Y POLÍTICAS AMBIENTALES EN EL PAÍS VASCO (pp. 2-7)

—

1.17. DRET I POLÍTQUES AMBIENTALS AL PAÍS BASC (pp. 8-13)

IÑIGO LAZCANO BROTONS

Profesor Colaborador / Professor col·laborador

Universidad del País Vasco / Euskal Herriko Unibersitatea

Sumario: 1. El desarrollo del calendario legislativo en materia ambiental. 2. La política de ordenación del territorio. 3. Los debates sobre la protección de determinados espacios naturales protegidos. 4. Intervenciones en materia de aguas, litoral y zonas húmedas. 5. Reformas orgánicas y medidas de fomento.

1. El desarrollo del calendario legislativo en materia ambiental

Exponíamos en la crónica precedente (*RCDA*, vol. I – núm. 1 (2010)) que el Gobierno vasco había aprobado un calendario legislativo para la IX Legislatura (2009-2013). En el primer semestre de 2010 estaba prevista la presentación de dos proyectos de ley: uno de caza y otro de modificación de la Ley de Política Agraria y Alimentaria. Para el último trimestre de este mismo año figuraba en dicho calendario la presentación de otros dos proyectos de ley importantes en esta materia: el de ordenación del paisaje y el de modificación de la Ley 3/1998 General de Protección del Medio Ambiente. En las líneas que siguen vamos a tratar de exponer cómo se han materializado esos compromisos.

El Proyecto de Ley de Caza se presentó ante el Parlamento vasco el 23 de abril de 2010. El proyecto pretende establecer un marco normativo propio en materia de caza, adecuado a las características del País Vasco: por un lado, el hecho de que se trata de un territorio densamente poblado y con zonas rurales muy humanizadas; por otro, el reconocimiento de que los territorios históricos son las entidades competentes para el desarrollo y la ejecución de las normas autonómicas en esta materia, por lo que se les debe reconocer la posibilidad de desarrollar políticas propias, tanto en relación con la riqueza cinegética de sus territorios como en relación con la necesidad de salvaguardar y desarrollar el arraigo social de la caza y la implicación de los cazadores en la gestión sostenible del medio natural. Para alcanzar esos objetivos, el proyecto estima necesaria la reforma de la normativa legal autonómica precedente en materia de caza (que se hallaba, fundamentalmente, en la Ley 16/1994 de Conservación de la Naturaleza del País Vasco), así como el desplazamiento de la aplicación de la ya vieja Ley 1/1970, de 4 de abril, de Caza.

En segundo lugar, se ha elaborado un anteproyecto de ley de modificación de diversas leyes, en atención a la Directiva 2006/123/CE, de 12 de diciembre, relativa a los servicios en el mercado interior. Dicho anteproyecto prevé adaptar a la citada normativa

comunitaria un total de doce leyes vascas, entre las cuales se incluyen expresamente la Ley 3/1998 General de Protección del Medio Ambiente y la Ley 2/2006 de Suelo y Urbanismo. Además, se pretende que el nuevo texto legal que se dicte derogue también el Decreto 165/1999, de 9 de marzo, que establecía la relación de actividades exentas de la licencia de actividad. Por Resolución de 27 de abril de 2010 (*BOPV* n.º 84, de 7 de mayo de 2010), y en aplicación de la normativa legal del País Vasco reguladora del procedimiento de elaboración de disposiciones de carácter general, se acordó someter el citado anteproyecto a un trámite de información pública general por un período de veinte días hábiles, con el objeto de que se conozca su contenido y se puedan presentar alegaciones.

Dado que, como puede verse, la reforma de la legislación ambiental general se halla todavía en una fase incipiente (como mero anteproyecto), no procede en este momento elaborar un estudio demasiado exhaustivo, estudio que se efectuará una vez que el texto se haya aprobado en sede parlamentaria y aparezca publicado. Con todo, se puede señalar que uno de los objetivos de la reforma es el régimen de las llamadas actividades clasificadas. Así, en buena parte de ellas se pretende sustituir el sistema anterior, que contemplaba la necesidad de contar con una licencia municipal previa para el desarrollo de la actividad, por un sistema basado en el régimen de comunicación previa (que se impulsa, en desarrollo de la citada Directiva de servicios, en casi todos los sectores del ordenamiento en que se prevé cierto grado de intervención administrativa).

Siguiendo el procedimiento anteriormente señalado, también se somete a información pública el anteproyecto de ley vasca de lucha contra el cambio climático (*BOPV* n.º 194, de 7 de octubre de 2010). Hay que tener en cuenta que en el calendario legislativo se prevé la presentación de este texto como proyecto de ley para el primer trimestre de 2011.

2. La política de ordenación del territorio

En este ámbito, ha continuado el proceso de implementación de los diversos instrumentos de ordenación territorial previstos en la Ley 4/1990 de Ordenación del Territorio del País Vasco.

Por Decreto 251/2010, de 28 de septiembre (*BOPV* n.º 194, de 7 de octubre de 2010), se ha aprobado definitivamente la primera modificación del Plan Territorial Parcial del área funcional de Laguardia (La Rioja Alavesa). La modificación tiene como principal objeto adecuar la normativa de regulación de las bodegas (orientada a la preservación y protección del suelo no urbanizable) a la situación socioeconómica y el funcionamiento del sector vitivinícola en la comarca.

Se distinguen dos tipos de instalaciones en función de la producción de vino: pequeñas instalaciones de transformación y grandes bodegas (el parámetro de 250.000 litros/año señala la frontera entre ellos). Ambos tipos de instalaciones deben ubicarse preferentemente en suelos urbanos y urbanizables. El planeamiento urbanístico local deberá calificar suelo para actividad económica general, o bien específico para bodegas, capaz de albergar tales instalaciones. Si se pretendiera instalar bodegas en suelo no urbanizable, debe justificarse la vinculación urbanística de una superficie mínima con plantación de viñedo (8 hectáreas en las pequeñas bodegas y 12 hectáreas en las grandes), producto de las parcelas receptoras y complementarias, vinculación que ha de permanecer al menos durante una década.

También se ha aprobado inicialmente el Plan Territorial Parcial del área funcional de Donostia-San Sebastián (Donostialdea-Bajo Bidasoa), uno de los más importantes por población y ámbito territorial afectados, y se ha abierto el plazo de información pública legalmente previsto (Orden de 16 de julio de 2010, de la Consejera de Medio Ambiente, Planificación Territorial, Agricultura y Pesca, en adelante MAPTAP, *BOPV* n.º 188, de 29 de septiembre de 2010).

En cuanto a la planificación territorial de carácter sectorial, la Resolución de 3 de mayo de 2010, del Viceconsejero de Industria y Energía (*BOPV* n.º 103, de 2 de junio de 2010), acuerda dar inicio a la redacción del II Plan Territorial Sectorial de la Energía Eólica del País Vasco. Se pretende sustituir el anterior Plan de 2002, que generó una notable controversia e, incluso, fue recurrido judicialmente, tras lo cual se declararon nulos algunos de sus artículos. Ese primer Plan —como reconoce la propia Administración autonómica en la presentación del nuevo— se halla en una situación de bloqueo que dificulta su desarrollo y genera incertidumbre en el promotor. Ese bloqueo es resultado tanto de los avances científicos y tecnológicos como, sobre todo, de las

implicaciones ambientales de los espacios que inicialmente se seleccionaron como adecuados para albergar los parques eólicos (varios de ellos se asentaban en parques naturales, declarados o a punto de serlo; otros, en áreas que devendrían protegidas por formar parte de la Red Natura 2000, etc.).

Algunas voces críticas, procedentes principalmente de sectores ecologistas, pero también de algunas diputaciones forales, auguran similares inconvenientes y trabas para la aprobación y el desarrollo de este II Plan Territorial Sectorial Eólica, cuya tramitación se ha acordado iniciar.

3. Los debates sobre la protección de determinados espacios naturales protegidos

La polémica territorial a la que más atención han prestado los medios de comunicación locales vascos en los últimos tiempos es la relativa a la posible ubicación de un nuevo museo Guggenheim en terrenos de la Reserva de la Biosfera de Urdaibai. Las tensiones enfrentan, principalmente, a la Diputación Foral de Bizkaia (defensora e impulsora del proyecto) y al Gobierno vasco.

Aunque no existe todavía ningún proyecto concreto aprobado que permita visualizar el impacto de la infraestructura, se ha afirmado públicamente que su ubicación se efectuaría en los terrenos que forman parte de la colonia infantil de Sukarrieta (Bizkaia), y que pertenecen a la caja de ahorros vizcaína BBK, en un edificio singular al que ya otorga cierto nivel de protección el planeamiento urbanístico local. Mediante Resolución de 17 de mayo de 2010, del Viceconsejero de Cultura, Juventud y Deportes del Departamento de Cultura del Gobierno vasco (*BOPV* n.º 155, de 13 de agosto de 2010), se ha incoado el expediente y se ha abierto un período de información pública y audiencia de los interesados, para la inclusión en el Inventario General del Patrimonio Cultural Vasco, con la categoría de Conjunto Monumental, de la citada colonia infantil. Si el procedimiento llega a buen puerto, es seguro que se deberá buscar una ubicación alternativa (más o menos próxima, aunque ese es otro debate), si se pretende continuar con el proyecto.

Asimismo, hay que indicar que se ha iniciado el procedimiento de primera modificación del Plan de Ordenación de los Recursos Naturales del Parque Natural de Urkiola (Orden

de 25 de febrero de 2010, de la Consejera de MAPTAP, *BOPV* n.º 66, de 12 de abril de 2010), cuyo principal objetivo es impedir que las explotaciones de cantera continúen entrando dentro de los límites físicos del Parque (algo que, a fecha de hoy, es ilegal en la Comunidad Autónoma Vasca: ver *RCDA*, vol. I – núm. 1 (2010)) y elaborar, en contrapartida, un proyecto de recuperación de canteras que permita su regeneración integral.

4. Intervenciones en materia de aguas, litoral y zonas húmedas

La Agencia Vasca del Agua (URA) ha aprobado y ordenado publicar en el *Boletín Oficial del País Vasco* el Esquema de temas importantes en materia de gestión de aguas de las cuencas internas del País Vasco (Resolución de 27 de mayo de 2010, *BOPV* n.º 119, de 24 de junio de 2010). Este Esquema constituye la segunda de las tres etapas que la Directiva Marco del Agua de 2000 y el nuevo Reglamento de Planificación Hidrológica (Real Decreto 907/2007) establecen para la elaboración de los planes hidrológicos, que deben instaurarse en las demarcaciones hidrográficas (cuencas hidrográficas o sus agrupaciones) y que constituyen la principal herramienta para alcanzar los objetivos en cada masa de agua incluida en la demarcación. El objetivo del Esquema es identificar los principales problemas (actuales y previsibles) que, en materia de gestión del agua, se presentan en la demarcación, así como definir las estrategias de actuación para resolver los problemas identificados y alcanzar los objetivos ambientales previstos. Todo ello debe servir como base para la siguiente etapa, la correspondiente a la elaboración del documento del plan hidrológico.

La Orden de 2 de septiembre de 2010, de la Consejera de MAPTAP, establece la clasificación de las zonas de producción de moluscos bivalvos del litoral de la Comunidad Autónoma del País Vasco (*BOPV* n.º 186, de 27 de septiembre de 2010). En este mismo ámbito, y como experiencia piloto y medida de gestión —adoptada con carácter previo a la implantación de un plan de explotación del percebe en la costa del País Vasco—, se ha considerado necesario implantar un plan de recuperación de la especie citada en un tramo de costa seleccionado (el faro de Igeldo, en San Sebastián, y la punta Anarri, en Orio), para lo cual se prohíbe la extracción del percebe (*Pollicipes pollicipes*) en esa zona (Orden de 16 de marzo de 2010, de la Consejera de MAPTAP, *BOPV* n.º 108, de 9 de junio de 2010). Durante el cierre ha de incrementarse el control y

la vigilancia de la zona para evitar el furtivismo marisquero, así como llevar a cabo un seguimiento que permita evaluar la recuperación del recurso.

Finalmente, se ha iniciado el procedimiento de modificación del inventario de zonas húmedas de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Orden de 3 de junio de 2010, de la Consejera de MAPTAP), para revisar los humedales recogidos en los grupos I y III del Plan Territorial Sectorial de Zonas Húmedas. Por Resolución de 30 de junio de 2010 del director de Biodiversidad, se somete a información pública el borrador de dicho inventario (*BOPV* n.º 140, 22 de julio de 2010).

5. Reformas orgánicas y medidas de fomento

Desde el punto de vista organizativo, únicamente merecen destacarse el Decreto 157/2010, de 8 de junio, por el que se regula la composición y el régimen de funcionamiento del Foro de Innovación Agraria y Alimentaria (*BOPV* n.º 118, de 23 de junio de 2010), órgano colegiado del departamento de la Administración vasca competente en materia agraria, para el asesoramiento e impulso de la innovación en los campos agrario (que incluye lo agrícola, lo ganadero y lo forestal) y alimentario (que incluye lo relativo a la producción, la transformación, el envasado y la comercialización de los alimentos procedentes en origen de lo agrario, de la pesca, de la acuicultura, de los cultivos marinos, de la actividad cinegética y de la micológica, o de otros orígenes naturales); y el Decreto 231/2010, de 7 de septiembre, que crea y regula la Mesa de Sanidad Forestal (*BOPV* n.º 188, de 29 de septiembre de 2010), órgano adscrito a la Dirección de Agricultura y Ganadería del Departamento de MAPTAP, y cuyas funciones son determinar la líneas de actuación en la lucha contra las plagas y enfermedades y fijar las líneas de investigación prioritarias en materia fitosanitaria.

En relación con la actividad de fomento ambiental, son varios los tipos de ayudas y subvenciones que la Consejería de MAPTAP ha regulado en este período: a) a entidades privadas sin ánimo de lucro para proyectos de investigación aplicada de la biodiversidad y para actividades de educación, información, participación, formación, voluntariado y sensibilización en materia de medio ambiente en el marco de las previsiones de la Estrategia Ambiental Vasca de Desarrollo Sostenible (Ordenes de 12 de mayo de 2010, *BOPV* n.º 105, de 4 de junio de 2010); b) para acuerdos de custodia del territorio para actividades de conservación, restauración e integración ambiental y paisajística en el

ámbito del suelo no urbanizable de la Reserva de la Biosfera de Urdaibai (Orden de 30 de junio de 2010, *BOPV* n.º 139, de 21 de julio de 2010); c) a ayuntamientos, mancomunidades, otras entidades locales, organismos autónomos locales y sociedades mercantiles locales que realicen acciones que promuevan el desarrollo sostenible (Orden de 30 de julio de 2010, *BOPV* n.º 170, de 3 de septiembre de 2010); d) a proyectos piloto de acción rural en zonas de agricultura de montaña (Orden de 11 de marzo de 2010, *BOPV* n.º 108, de 9 de junio de 2010); y e) a la promoción y desarrollo de las zonas rurales del País Vasco-Programa Erein (Orden de 28 de julio de 2010, *BOPV* n.º 165, de 27 de agosto de 2010).

Sumari: 1. El desenvolupament del calendari legislatiu en matèria ambiental. 2. La política d'ordenació del territori. 3. Els debats sobre la protecció de determinats espais naturals protegits. 4. Intervencions en matèria d'aigües, litoral i zones humides. 5. Reformes orgàniques i mesures de foment.

1. El desenvolupament del calendari legislatiu en matèria ambiental

En la crònica precedent exposàvem (*RCDA*, vol. I – núm. 1 (2010)) com el Govern basc ha aprovat un calendari legislatiu per a la IX Legislatura (2009-2013). En el primer semestre de 2010 estava prevista la presentació de dos projectes de llei: un de caça i un altre de modificació de la llei de política agrària i alimentària. Per a l'últim trimestre d'aquest mateix any, s'inclouïa en el calendari la presentació d'uns altres dos projectes de llei importants en aquesta matèria: el d'ordenació del paisatge i el de modificació de la Llei 3/1998, general de protecció del medi ambient. En les línies següents intentarem exposar com s'han materialitzat aquests compromisos.

El projecte de llei de caça es va presentar davant el Parlament basc el 23 d'abril de 2010. El projecte pretén establir un marc normatiu propi pel que fa a la caça, adequat a les característiques del País Basc: d'una banda, el fet que es tracta d'un territori densament poblat i amb zones rurals molt humanitzades; i de l'altra, el reconeixement que els Territoris Històrics són entitats competents per desplegar i executar les normes autonòmiques en aquesta matèria, per la qual cosa se'ls ha de reconèixer la possibilitat de desplegar polítiques pròpies, tant pel que fa a la riquesa cinegètica dels seus territoris, com a la necessitat de salvaguardar i desenvolupar l'arrelament social de la caça i la implicació dels caçadors en la gestió sostenible del medi natural. Per aconseguir aquests objectius, el projecte estima necessària la reforma de la normativa legal autonòmica precedent en matèria de caça, que es trobava, fonamentalment, en la Llei 16/1994, de conservació de la natura del País Basc, així com el desplaçament de l'aplicació de l'antiga Llei 1/1970, de 4 d'abril de caça.

En segon lloc, s'ha elaborat un avantprojecte de llei de modificació de diverses lleis a la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, relativa als serveis en el mercat interior. Aquest avantprojecte preveu adaptar a la normativa comunitària esmentada un total de dotze lleis basques, entre les quals s'inclouen expressament la Llei 3/1998, general de protecció del medi ambient, i la Llei 2/2006, de sòl i urbanisme. A més a més, es pretén que el nou text legal que es dicti també derogui el Decret 165/1999, de 9 de març, que

estableix la relació d'activitats exemptes de llicència d'activitat. Amb la resolució de 27 d'abril de 2010 (*BOPV* núm. 84, de 7 de maig de 2010), i en aplicació de la normativa legal del País Basc reguladora del procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general, es va acordar sotmetre l'avantprojecte esmentat a un tràmit d'informació pública general durant un període de vint dies hàbils, amb l'objecte que se'n conegués el contingut i s'hi poguessin presentar al·legacions.

Atès que la reforma de la legislació ambiental general es troba encara en una fase incipient (com a mer avantprojecte), en aquest moment no procedeix elaborar-ne cap estudi gaire detallat, estudi que s'efectuarà un cop s'aprovi el text en seu parlamentària i es publiqui. No obstant això, podem assenyalar que un dels objectius de la reforma és el règim de les anomenades activitats classificades. En bona part d'aquestes activitats es pretén substituir el sistema anterior de llicència municipal necessària prèvia per dur a terme l'activitat per un sistema basat en el règim de comunicació prèvia (que s'impulsa, en desplegament de la directiva de serveis esmentada, en pràcticament tots els sectors de l'ordenament en què es preveu un cert grau d'intervenció administrativa).

Seguint el procediment anteriorment assenyalat, també se sotmet a informació pública l'avantprojecte de llei basca de lluita contra el canvi climàtic (*BOPV* núm. 194, de 7 d'octubre de 2010). Cal tenir en compte que en el calendari legislatiu es preveu la presentació d'aquest text com a projecte de llei per al primer trimestre de 2011.

2. La política d'ordenació del territori

El procés d'implementació dels diversos instruments d'ordenació territorial previstos en la Llei 4/1990, d'ordenació del territori del País Basc, ha continuat.

Amb el Decret 251/2010, de 28 de setembre (*BOPV* núm. 194, de 7 d'octubre de 2010), s'ha aprovat definitivament la primera modificació del Pla Territorial Parcial de l'àrea funcional de Laguardia (La Rioja Alabesa). La modificació té com a objectiu principal adequar la normativa de regulació dels cellers (orientada a preservar i protegir el sòl no urbanitzable) a la situació socioeconòmica i al funcionament del sector vitivinícola de la comarca. Es diferencien dos tipus d'instal·lacions (instal·lacions de transformació petites i cellers grans) en funció de la producció de vi (el paràmetre de 250.000 litres/

any és la frontera entre ambdós). Ambdós tipus d'instal·lacions han d'ubicar-se preferentment en sòls urbans i urbanitzables. El planejament urbanístic local ha de qualificar sòl per a l'activitat econòmica general, o bé específica per a cellers, capaç d'acollir aquestes instal·lacions. Si es pretengués instal·lar cellers en sòl no urbanitzable, ha de justificar-se la vinculació urbanística d'una superfície mínima amb plantació de vinya (8 hectàrees en els cellers petits i 12 en els grans), producte de parcel·les receptores i complementàries, vinculació que ha romandre almenys durant una dècada.

També s'ha aprovat inicialment el Pla Territorial Parcial de l'àrea funcional de Donostia-Sant Sebastià (Donostialdea-Baix Bidasoa), un dels més importants per població i àmbit territorial afectats, i s'ha obert el termini d'informació pública legalment previst (ordre de 16 de juliol de 2010, de la Consellera de Medi Ambient, Planificació Territorial, Agricultura i Pesca, en endavant MAPTAP, *BOPV* núm. 188, de 29 de setembre de 2010).

Quant a la planificació territorial de caràcter sectorial, la resolució de 3 de maig de 2010, del viceconseller d'Indústria i Energia (*BOPV* núm. 103, de 2 de juny de 2010), acorda iniciar la redacció del Segon Pla Territorial Sectorial d'Energia Eòlica del País Basc. Es pretén substituir l'anterior pla de 2002, que va donar lloc a una notable controvèrsia, i fins i tot es va recórrer judicialment, i es va declarar la nul·litat d'uns quants articles. Aquest primer pla es troba en una situació de bloqueig que en dificulta el desplegament i genera incertesa en el promotor —com reconeix l'Administració autonòmica pròpia en la presentació del nou pla. Aquest bloqueig s'ha produït tant pels avenços científics i tecnològics com, sobretot, per les implicacions ambientals dels espais que inicialment es van seleccionar per esdevenir suport físic dels parcs eòlics (uns quants s'assentaven en parcs naturals, declarats o a punt de ser-ho; altres, en àrees que esdevindrien protegides per formar part de Xarxa Natura 2000, etc.). Algunes veus crítiques, procedents principalment de sectors ecologistes però també de diputacions forals, auguren inconvenients i traves similars per aprovar i desplegar el Segon Pla Territorial Sectorial d'Energia Eòlica, la tramitació del qual s'acorda iniciar.

3. Els debats sobre la protecció de determinats espais naturals protegits

La polèmica territorial a la qual més atenció han prestat els mitjans de comunicació locals bascos en els últims temps és la relativa a la possible ubicació d'un nou museu Guggenheim en terrenys de la Reserva de la Biosfera d'Urdaibai. Les tensions enfronten principalment la Diputació Foral de Biscaia (defensora i impulsora del projecte) i el Govern basc. Malgrat que no hi ha encara cap projecte concret aprovat que pugui servir per visualitzar l'impacte de la infraestructura, s'ha afirmat públicament que la ubicació del museu s'efectuaria als terrenys que formen part de la colònia infantil de Sukarrieta (Biscaia), i que pertanyen a la caixa d'estalvis biscaïna BBK, en un edifici singular al qual el planejament urbanístic local ja atorga un cert nivell de protecció. Mitjançant la resolució de 17 de maig de 2010, del Viceconseller de Cultura, Joventut i Esports del Departament de Cultura del Govern basc (*BOPV* núm. 155, de 13 d'agost de 2010), s'ha incoat l'expedient i s'ha obert un període d'informació pública i audiència de la part interessada, per incloure en l'Inventari general del patrimoni cultural basc, amb la categoria de Conjunt Monumental, de la colònia infantil esmentada. Si aquest procediment arriba a bon port, segur és que haurà de cercar-se una nova ubicació (més o menys pròxima, aquest és un altre debat), si es pretén continuar amb el projecte.

Així mateix, hem d'assenyalar que s'ha iniciat el procediment de primera modificació del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals del Parc Natural d'Urkiola (ordre de 25 de febrer de 2010, de la Consellera de MAPTAP, *BOPV* núm. 66, de 12 d'abril de 2010), l'objectiu principal del qual és impedir que les explotacions de pedrera continuïn entrant dins els límits físics del parc (cosa que, en data avui, és il·legal a la comunitat autònoma basca: vegeu *RCDA*, vol. I – núm. 1 (2010)), i elaborar, en contrapartida, un projecte de recuperació de pedreres que en permeti la regeneració integral.

4. Intervencions en matèria d'aigües, litoral i zones humides

L'Agència Basca de l'Aigua (URA) ha aprovat i ordenat publicar al Butlletí Oficial del País Basc, l'Esquema de temes importants en matèria de gestió d'aigües de les conques internes del País Basc (resolució de 27 de maig de 2010, *BOPV* núm. 119, de 24 de juny de 2010). L'Esquema constitueix la segona de les tres etapes que la directiva marc de l'aigua de 2000 i el nou Reglament de planificació hidrològica (Reial Decret 907/2007) estableixen per elaborar els plans hidrològics que han d'instaurar-se en l'àmbit de

demarcacions hidrogràfiques (conques hidrogràfiques o les seves agrupacions) i que consisteixen en la principal eina per aconseguir els objectius en cada massa d'aigua inclosa a la demarcació. L'objectiu de l'Esquema és identificar els principals problemes actuals previsibles que en matèria de gestió de l'aigua es presenten a la demarcació, així com definir les estratègies d'actuació per resoldre els problemes que s'han identificat i per aconseguir els objectius ambientals previstos. Tot això ha de servir com a base per a l'etapa següent, la corresponent a l'elaboració del document del pla hidrològic.

L'Ordre de 2 de setembre de 2010, de la Consellera de MAPTAP, estableix la classificació de les zones de producció de mol·luscos bivalves del litoral de la Comunitat Autònoma del País Basc (*BOPV* núm. 186, de 27 de setembre de 2010). En aquest mateix àmbit, i com a experiència pilot i mesura de gestió, adoptada amb caràcter previ a la implantació d'un pla d'explotació del percebe a la costa del País Basc, s'ha considerat necessari implantar un pla de recuperació de l'espècie esmentada en el tram de costa seleccionat (el far d'Igeldo a Sant Sebastià i la punta Anarri a Orío), per a la qual cosa es prohibeix extreure el percebe (*Pollicipes pollicipes*) en aquesta zona (ordre de 16 de març de 2010, de la Consellera de MAPTAP, *BOPV* núm. 108, de 9 de juny de 2010). Durant el tancament, ha d'incrementar-se el control i la vigilància de la zona per evitar furtivisme marisquer, i realitzar un seguiment que permeti avaluar la recuperació del recurs.

Finalment, s'ha iniciat el procediment de modificació de l'inventari de zones humides de la Comunitat Autònoma del País Basc (Ordre de 3 de juny de 2010, de la Consellera de MAPTAP), per revisar els aiguamolls que recullen els grups I i III del Pla Territorial Sectorial de Zones Humides. Mitjançant la resolució de 30 de juny de 2010 del director de Biodiversitat, se sotmet a informació pública l'esborrany d'aquest inventari (*BOPV* núm. 140, 22 de juliol de 2010).

5. Reformes orgàniques i mesures de foment

Des del punt de vista organitzatiu, només val la pena destacar el Decret 157/2010, de 8 de juny, pel qual es regula la composició i el règim de funcionament del Fòrum d'Innovació Agrària i Alimentària (*BOPV* núm. 118, de 23 de juny de 2010), òrgan

col·legiat del departament de l'Administració basca competent en matèria agrària, per a l'assessorament i l'impuls de la innovació als camps agraris (que inclou els àmbits agrícola, ramader i forestal) i alimentari (que inclou la producció, la transformació, l'envasament i la comercialització dels aliments procedents en origen del camp agrari, de la pesca, de l'aqüicultura, dels conreus marins, de l'activitat cinegètica i de la micològica, o d'altres orígens naturals); i el Decret 231/2010, de 7 de setembre, que crea i regula la Mesa de Sanitat Forestal (*BOPV* núm. 188, de 29 de setembre de 2010), òrgan adscrit a la Direcció d'Agricultura i Ramaderia del Departament de MAPTAP, les funcions del qual són determinar línies d'actuació en la lluita contra les plagues i malalties i fixar les línies d'investigació prioritàries que s'han de dur a terme en matèria fitosanitària.

Quant a l'activitat de foment ambiental, els tipus d'ajudes i subvencions que la Conselleria de MAPTAP ha regulat durant aquest període són diversos: n'hi ha per a entitats privades sense ànim de lucre per a projectes d'investigació aplicada de la biodiversitat i per realitzar activitats d'educació, informació, participació, formació, voluntariat i sensibilització en matèria de medi ambient en el marc de les previsions de l'Estratègia Ambiental Basca de Desenvolupament Sostenible (Ordres de 12 de maig de 2010, *BOPV* núm. 105, de 4 de juny de 2010); per a acords de custòdia del territori per a activitats de conservació, restauració i integració ambiental i paisatgística en l'àmbit del sòl no urbanitzable de la Reserva de la Biosfera d'Urdaibai (Ordre de 30 de juny de 2010, *BOPV* núm. 139, de 21 de juliol de 2010); per a ajuntaments, mancomunitats, altres entitats locals, organismes autònoms locals i societats mercantils locals que realitzin accions que promoguin el desenvolupament sostenible (Ordre de 30 de juliol de 2010, *BOPV* núm. 170, 3 de setembre de 2010); per a projectes pilots d'acció rural en zones d'agricultura de muntanya (Ordre d'11 de març de 2010, *BOPV* núm. 108, de 9 de juny de 2010), i per a la promoció i el desenvolupament de les zones rurals del País Basc-Programa Erein (Ordre de 28 de juliol de 2010, *BOPV* núm. 165, de 27 d'agost de 2010).